

ประวัติความเป็นมาโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย^{*}

๑. ประวัติความเป็นมา

เมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๔๕๖ - ๒๕๐๐ พระพิมลธรรม (อาจ อาสภมหาเถร) สังฆมุนีรว่ากรองค์การปกครอง (สมัย พ.ร.บ. การปกครองคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๔๘๔) อธิบดีสงฆ์วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ องค์กฤษฎสถานายกมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ (ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย) ได้เดินทางไปดูกิจการพระพุทธศาสนาที่ประเทศพม่าและประเทศศรีลังกา เห็นพระสงฆ์ในประเทศนั้น ๆ จัดระบบการสอนศีลธรรมแก่เด็กและเยาวชนได้ผลดีมาก และจัดการสอนเฉพาะวันอาทิตย์ เมื่อเดินทางกลับมา จึงได้ปรารภถึงการสอนศีลธรรมของพระสงฆ์ในประเทศพม่าและประเทศศรีลังกาแก่เจ้าหน้าที่บริหารและพระนิสิตมหาวิทยาลัยและดำริว่า “โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ สมควรที่จะได้จัดให้มีขึ้นในประเทศไทยบ้าง เพราะว่าเด็กและเยาวชน มีความสนใจในพระพุทธศาสนาอยู่แล้วซึ่งจะให้เป็นกำลังของพระพุทธศาสนาต่อไปและยังเป็นการส่งเสริมในด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอีกประการหนึ่ง อีกทั้งเป็นการให้โอกาสแก่เด็กและเยาวชนได้ศึกษาและรู้จักหลักธรรมในพระพุทธศาสนาได้ถูกต้องตามสมควรแก่วัยของตน”

๒. สาเหตุการจัดตั้งโรงเรียน

สมัยนั้นแผนกธรรมวิจิตร (ปัจจุบันฝ่ายธรรมวิจิตร) มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้มีการบรรยายธรรม ฟีกสมาธิให้แก่บุคคลทั่วไปในวันอาทิตย์ และวันธรรมสวนะเป็นประจำ ปรากฏว่ามีข้าราชการ พ่อค้าประชาชนทั่วไปได้มาสนใจฟังและฝึกสมาธิเป็นจำนวนมาก บรรดาบุคคลเหล่านั้นได้นำบุตรหลานของตนมาด้วยพระเจ้าหน้าที่และพระนิสิตของมหาวิทยาลัยได้นำเด็กเหล่านั้นซึ่งพากันมาวิ่งเล่นบริเวณลานอโศก วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ มาเล่นนิทานให้ฟังบ้าง สอนธรรมะบ้าง เด็กเหล่านั้นมีความสนใจมากประกอบกับขณะนั้นโรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ได้อาราธนาพระเจ้าหน้าที่และพระนิสิตของมหาวิทยาลัยไปสอนธรรมะ และอบรมศีลธรรมแก่นักเรียนและนักศึกษาเป็นประจำจนกระทั่งปัจจุบัน ทำให้เด็ก

^{*}โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ข้อมูลประกอบการประกันคุณภาพ ปีการศึกษา ๒๕๕๕, (ถ่ายเอกสารเย็บเล่ม), หน้า ๑-๘.

และเยาวชนมีความสนใจพระพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น พระเจ้าหน้าที และพระนิสิต ของมหาวิทยาลัย จึงได้เสนออนุมัติต่อทางมหาวิทยาลัยเพื่อเปิดสอน โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ขึ้นเมื่อทาง มหาวิทยาลัยได้อนุมัติ ให้เปิดสอนได้ โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้เปิดทำการสอนขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๐๑ ซึ่งเป็นโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์แห่งแรกในประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานขึ้นตรงต่อแผนกธรรมวิจย โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้การศึกษาอบรมศีลธรรมแก่กุลบุตรกุลธิดา ให้ความรู้ด้านพระพุทธศาสนา และเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ประกาศตั้งแผนกหนึ่งต่างหากต่อมามีประกาศมหาวิทยาลัย กำหนดฐานะให้เป็นโรงเรียนมีระบบการบริหารงานเป็นของตนเอง ปัจจุบันสังกัดสำนักส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการสังคม ทุกปีการศึกษามีจำนวนนักเรียน นักศึกษา เพิ่มขึ้นตามลำดับ ปัจจุบันมีโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทั่วประเทศ จำนวน ๑๓๘ สาขา

๓. ที่ตั้งโรงเรียน

โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ ถนน มหาราช แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๐๐

๔. ปรัชญาโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์

ปัญญา โลกสุมิ ปชฺโชโต ปัญญาเป็นแสงสว่างในโลก

๕. ปณิธานของโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์

ศึกษาวิชาการทางด้านพระพุทธศาสนา และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

๖. พันธกิจของโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์

บริการวิชาการทางด้านพระพุทธศาสนาแก่เด็กเยาวชนประชาชนทั่วไปและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย

๙. นโยบายโรงเรียน

โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนโดยไม่เก็บค่าบำรุงการศึกษาใด ๆ โดยสอนเป็นวิทยาทาน ด้านการเรียนการสอน เน้นหนักไปทางภาคปฏิบัติ ยึดหลัก ไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ และปัญญา เป็นแกน

๙. วัตถุประสงค์

๙.๑ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ศาสนาธรรมและรู้จักพระพุทธศาสนา ตามสมควรแก่วัยของตน

๙.๒ เพื่อเสริมความรู้ และปลูกฝัง ศีลธรรม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี อันดีงามของไทยแก่เด็กและเยาวชน

๙.๓ เพื่อให้เด็กและเยาวชนรู้จักการ ดำเนินชีวิตตามหลักธรรม แห่งพระพุทธศาสนา

๙.๔ เพื่อให้เด็กและเยาวชนรู้จักบำเพ็ญสาธารณประโยชน์รู้จักรับผิดชอบ ต่อตนเองและต่อส่วนรวม

๙.๕ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้มีความรู้ทางพระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ

๙.๖ เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา

๙. อุดมการณ์ของโรงเรียน

มารยาทดี	มีระเบียบวินัย
ใฝ่ใจศึกษาธรรม	นำไปปฏิบัติโดยชอบ
ประกอบด้วยความซื่อ	หมั่นพิจารณา
ชวนช่วยสร้างเสริมความเจริญ	เพียรในการปฏิบัติ
ขจัดความชั่วทุกชนิด	คิดข่มใจเป็น
เห็นจริงจึงเชื่อ	เอื้อเพื่ออารี
มีใจอดทน	ฟังตนตลอดไป

๑๐. คำขวัญประจำโรงเรียน

ตั้งใจเรียนดี มีระเบียบวินัย ใฝ่คุณธรรม นำทางถูก
ปลูกศรัทธา มารยาทดี เป็นศรี พอ.มจร

๑๑. สีประจำโรงเรียน

สีชมพู หมายความว่า เป็นสีแห่งสัญลักษณ์ประจำพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ พระผู้ทรงสถาปนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งคณะสงฆ์ไทย

๑๒. สัญลักษณ์ของโรงเรียน

เป็นรูปพระมงกุฎมาลาวางอยู่บนหมอนสีชมพูอันเป็นสีสัญลักษณ์ประจำรัชกาลที่ ๕ มีกลี้อธรรมจักรอันหมายถึงการนำธรรมเข้าสู่จิตใจประชาชนและมีรัศมีล้อมรอบพระมงกุฎมาลาและธรรมจักร หมายถึง พระเดชานุภาพในรัชกาลที่ ๕ ที่แผ่ไปทั่วขอบขัณฑสีมาและอาณาเขตของพระธรรมอันเป็นเครื่องนำทางสู่ความสว่างไสวในชีวิต

๑๓. แผนยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินการ

๑๓.๑ แผนการพัฒนาโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑๓.๒ แผนการจัดการเรียนการสอน

๑๓.๓ แผนการพัฒนาหลักสูตร

๑๓.๔ แผนการผลิต/พัฒนาสื่อการสอน

๑๓.๕ แผนการนิเทศอาจารย์สอนโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์

๑๔. สภาพทางกายภาพของห้องเรียนมีที่ทำการอยู่

๑๔.๑ อาคารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย อาคารชั้น ๑ ห้องผู้อำนวยการ, รองผู้อำนวยการ, เจ้าหน้าที่ธุรการจำนวน ๑ ห้อง อาคารชั้น ๑ ห้อง ๑๐๘ ห้อง หัสน้ำฝ่ายบริหารและหัสน้ำฝ่ายวิชาการและกิจกรรม ๑ ห้อง อาคารชั้น ๒ ห้อง ๒๐๒, ๒๐๓, ๒๐๔ ห้องเรียนจำนวน ๓ ห้อง อาคารชั้น ๓ ห้อง ๓๐๑ ห้องเรียน จำนวน ๑ ห้อง

๑๔.๒ อาคารเรียนโรงเรียนวัดมหาธาตุ อาคารชั้น ๒ ห้อง ๒๐๖, ๒๐๗, ๒๐๘ จำนวน ๓ ห้อง อาคารชั้น ๓ ห้อง จริยะ, ๓๐๕, ๓๐๖, ๓๐๗, ๓๐๘ จำนวน ๕ ห้อง

๑๕. โครงสร้างการบริหารโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

